

گارد گرسنگان

(روشهای مبارزه و اشکال سازمانی کمیته ها و شوراهای بیکاران)

در گرامیداشت خاطره فعالین شجاع گارد گرسنگان که در
راه دفاع از زندگی محرومان توسط پلیس کشته شدند.

تیر ماه 1400

علیه بیکاری

فهرست:

۵	نقش و برنامه شوراهای بیکاران (اهداف هفت گانه)
۷	مطالبات فوری
۷	چگونه ما مطالبات فوری را فرموله میکنیم و مبارزه را شکل میدهیم؟
۸	متداول ترین مطالبات فوری کدامند؟
۹	چگونه برای تحمیل کمک های دولتی و یا علیه اخراج دست به مبارزه میزنیم؟
۱۰	دلالتان، پروکاتورها، شارلاتانهای سازش و دلسردی، ماجراجویان و فرصت طلبها
۱۰	ساختار کمیته بیکاران
۱۱	چگونه یک کمیته بیکاری تشکیل دهیم؟
۱۱	گروه های کاری
۱۳	نیروهای دفاع از خود شوراهای بیکاران

معرفی

متن حاضر ترجمه اجمالی و آزاد از متن سند منتشره از طرف حزب کمونیست امریکا در سال 1932 است. عنوان کامل سند "روشهای فعالیت و اشکال سازمانی شوراهای بیکاران - راهنمای عملی برای مبارزه با گرسنگی" است.

این سند بطرز درخشانی همه چیز برای شروع یک فعالیت میلیتانت سازمان یافته طبقاتی در میان کارگران را در خود جای داده است. موضوع کار نه فقط بیکاران، بلکه بخش های مختلف کارگران، چه شاغل و چه بیکار، زنان و اعضای خانواده کارگری، در محلات، کارخانه ها، انجمن های بازنشستگان، پاتوق ها و حتی درون اتحادیه های کارگری را در بر میگیرد. کمیته های بیکاران مد نظر این سند گروه های خود جوش و کارگرانی است که بر بستر یک هوشیاری و آزادی عمل گسترده مداوما تقسیم ثروت و قدرت مبتنی بر مالکیت خصوصی را با چاشنی سوسیالیستی مورد حمله قرار میدهند؛ "گرسنگی" معرف مبارزه عملی و بیقراری آنها برای نتایج عملی و فوری؛ "بیکاران" سر رشته دخالت آنها در همه وجوه رنج و محرومیت خانواده های کارگری میباشد.

تجربه شوراهای بیکاران امریکا، از غنی ترین تجربیات مبارزات کارگری جهانی است و الگوهای آن در سازماندهی انواع اشکال تعاون در میان کارگران تا تحمیل بیمه بیکاری به طبقه حاکم برای طبقه کارگر در ایران نه فقط آموزنده بلکه حیاتی و غیر قابل اجتناب است. جوهره درخشان این تجربه در بروشور حاضر در بخصوص در دو محور خود را نمایان میسازد، اول سازماندهی نیروی کارگران و دوم تعرض بی وقفه و دائمی اعتراض کارگری و کسب ابتکار عمل.

بخش اصلی موضوع روی مطالبات فوری دور میزند، سند عنوان گرسنگان و نان را بر خود دارد اما متن سراسر از ادعای کمونیستی سرشار است، میتواند بی کم و کاست

پلاتفرم دولت کارگری در اداره جامعه قرار بگیرد و دخالت در روابط بین الملل دولت حاکم را امر طبیعی خود محسوب میدارد.

اطمینان داریم خواننده این سطور از ابتکارات بسیج توده کارگر و روحیه رزمندگی شوراهای بیکاران به وجد خواهد آمد. انتخاب عنوان "گارد گرسنگان" بویژه اولاً، برای در ادای احترام به کارگران کمونیست و فعالین شوراهای بیکاران که در کشمکش با واحدهای مسلح پلیس هنگام مصادره بطری شیر برای کودکان گرسنه خانواده بیکاران جان خود را از دست دادند؛ و ثانیاً، برای جلب توجه به سمت "نیروهای حفاظت از امنیت" در تقسیم کار داخلی شوراهای بیکاران صورت گرفته است.

برای آشنایی بیشتر با تجربه شوراهای بیکاران امریکا و همچنین برای آشنایی با الگوهای مشابه در فعالیت حزب کمونیست ایران در سالهای 1320 توجه علاقمندان را به شماره های قبلی نشریه و جزوات نهاد "علیه بیکاری" جلب میکنیم.

نقش و برنامه شوراهای بیکاران

(اهداف هفت گانه)

موجودیت و فعالیت های شوراهای بیکاران بر اساس برسمیت شناختن این واقعیت استوار است که بخش حداقل جامعه که وسایل تولید را در اختیار و در مالکیت خود دارند هیچ تردیدی در گرسنگی و محرومیت میلیونها کارگر و خانواده کارگری بخرج نمیدهند. ما می دانیم که در غیاب یک مبارزه مداوم و متشکل استانداردهای زندگی شاغلان و بی کاران به یکسان به طور فزاینده سیر نزولی را طی خواهد کرد. ما می دانیم که ابعاد کمک های دولتی به معیشت کارگران شاغل و بیکار مستقیماً به درجه مبارزه متشکل و سازمان یافته کارگران بستگی دارد. بنابراین شوراهای بیکاران، ارگانی برای سازمان دادن پیشگیرانه نیروی متحد کارگران، در مبارزه سازش ناپذیر علیه همه کسانی هستند که مسئول آن هستند و همه کسانی که در تحمیل بیکاری و عواقب آن سهیم میشوند؛ شوراهای بیکاران در تلاش برای حفظ منافع -توده های کارگر مبارزه روزمره در رئوس زیر را سازمان میدهد و به اجرا در میآورد:

اول: بیمه بیکاری، معادل دستمزد کامل، برای همه کارگران که علیرغم میل خود بیکار شده اند، صرف نظر از نژاد، جنس، سن، و یا ملیت .

بیمه بیکاری باید به طور کامل به هزینه ارگانهای سراسری و محلی دولت و کارفرمایان تامین شود. توزیع بیمه بیکاری باید تحت نظارت نمایندگان مستقل کارگری از طرف دولت صورت بگیرد.

دوم: کمک های نقدی کافی فوری توسط ارگانهای سراسری و محلی دولتی

سوم: تامین مسکن، برق، آب، گاز رایگان برای همه کارگران بیکار و کاهش هزینه های مربوطه برای کارگران پاره وقت.

ما حقوق مالکیت صاحبخانه ها، بانکداران، بازرگانان، موسسات اعتباری، و شرکت

های معاملات ملکی را برسمیت نمیشناسیم. هیچ چیز مقدس تر از حق کارگران و خانواده های آنها به یک مسکن شایسته نمیتواند باشد.

چهارم: باید بطور دائمی اماکن مسکونی و اماکن عمومی مورد استفاده کارگران از آپارتمانها، مدارس، مراکز نگهداری سالمندان، رختشویخانه، تفریحگاه و مراکز ورزشی و غیره با هزینه دولتی با استاندارد بالا تامین گردد.

ما با هر گونه جریمه و کار اجباری، اخاذی از دستمزد کارگران برای مقاصد جنگی و یا در خدمت بنگاه های مذهبی و دولتی مخالف هستیم. تمام هزینه های صندوق های کارهای عمومی برای مقاصد جنگی مخالفیم. ما با همه اشکال کار اجباری مخالفیم. دستمزد کارگران باید سر موعد و تحت نظارت تشکیلات مستقل کارگری یکجا پرداخت شود.

پنجم: روز کار هفت ساعته، پنج روز در هفته و بدون کاهش دستمزد. ما خواستار روز کار شش ساعته بدون کسر دستمزد برای معدنچیان، کارگران راه آهن، و کارگران جوان هستیم.

ششم: ممنوعیت هر گونه تبعیض علیه سیاه پوستان و کارگران پناهنده.

هفتم: رسمیت شناختن حکومت جماهیر شوروی، لغو همه تحریمها و برقراری روابط کامل تجاری بدون مانع با حکومت جماهیر شوروی. این کشور تنها جایی است که در آن کارگران حکومت میکنند، تنها جایی که بیکاری لغو شده و یک سیستم کامل بیمه اجتماعی تحت کنترل کارگران حاکم است.

هفتم دفاع از منافع اقشار محروم

مبارزه با تبعیض، به ویژه هر گونه تبعیض علیه توده های سیاه پوست عمل می شود از اولویت های مهم ما است و تبعیض علیه هر بخش طبقه کارگر را تعرض به حقوق کل کارگران مینگریم.

ما با هر گونه تلاش طبقه حاکمه در اعمال تبعیض و تفرقه میان صفوف کارگران با شدت مقابله میکنیم. وحدت صفوف کارگران مستقل از رنگ و نژاد یا ملیت، و انواع توطئه های کارفرما امر تعطیل ناپذیر ما است.

توده های کارگر سیاه پوست در همه جا به عنوان یک اقلیت ملی و همچنین بخشی از

طبقه کارگر استثمار شده در معرض ظلم مضاعف قرار دارند. آنها مجبور به زندگی در بدترین محله ها، و ناهنجارترین اماکن مسکونی هستند و در معرض بیشترین و بیرحمانه ترین سوء استفاده قرار میگیرند.

این وظیفه ویژه کارگران است که با تکیه به همبستگی پر غرور کارگری با ننگ برتری ملی ساخته دست کارفرما به ستیزه برخیزند.

تبعیض علیه زنان، کارگران جوان و کودکان و هرگونه سودجویی از این بخشهای محروم طبقه با مبارزه دیوانه وار ما روبرو خواهد شد.

مطالبات فوری

مطالبات فوری ما با در راستای اهداف هفت گانه دارد. آنها خواسته های عملی و قابل تحقق هستند و باید فوراً به تحقق در بیایند. طبقه حاکم را می توان مجبور به اعطای هر یک از آنها کرد. هنر و کارکرد اصلی کمیته و شوراهای بیکاران دقیقاً در پیگیری و تحقق نیازهای فوری مردم محروم نهفته است.

شوراهای بیکاران نمیتوانند و نباید خود را محدود به تظاهرات و مبارزات گاه به گاه کنند. نمیتوان یک کارگر گرسنه و بی سرپناه را به آینده مبارزات تغییر قانون کار، یا مقررات یارانه دولتی و یا اصلاح احتمالی قانون تامین اجتماعی حواله داد. به این ترتیب بخش قابل ملاحظه ای از انرژی ما صرف بهبود و تغییر روش های کاری ما میگردد.

به این شیوه، شوراها - توده های بزرگتری از کارگران را به درستی برنامه ما و اثربخشی روشهای کاری خود قانع نموده و راه را بر اعضای تازه تر و موفقیت های بیشتر هموار میسازند.

چگونه ما مطالبات فوری را فرموله میکنیم و مبارزه را شکل میدهیم؟

امداد نقدی مکفی یک تقاضای عمومی فوری است. اما به عنوان مثال اگر خانواده ای در شهری که امداد رسانی به صورت سفارش غذا یا سبد داده می شود، در می یابد که سبد حاوی اجناس کافی یا نوع درست غذا نیست، ما نمی توانیم و صرفاً نمی گوئیم «برای امداد نقدی بجنگیم -» «در چنین موردی باید آماده باشیم تا این خانواده در مطالبه فوری برای سبد غذایی مطلوب موفق شوند.

لیست مطالبات مورد مبارزه ما از جمله خواسته هایی هستند که از فوری ترین و روزانه ترین نیازهای کارگران سرچشمه میگیرند. نیازی نیست و فرصت برای بررسی و تصویب آن در شورا وجود ندارد.

به این شیوه است که مبارزه ما برای مطالبات فوری میتواند اعتماد به شورا را بالا ببرد و بر همین زمینه قدرت بسیج ما برای مطالبات سراسری افزایش مییابد.

متداول ترین مطالبات فوری کدامند؟

اول کمک های نقدی: معمولا در شکل مقابله با امتناع ارگان دولتی در پرداخت یارانه ها، مقابله با رفتار تحقیر آمیز ماموران نسبت به مراجعین و علیه شروط زورگویانه ماموران.

دوم، خواب گاه های ویژه برای افراد بی خانمان: معمولا در رعایت استانداردهای بهداشتی، تمدید دسترسی نیازمندان، مقررات احترام آمیز و دسترسی آسان نیازمندان.

صاف نان و آشپزخانه های غذای مجانی: معمولا در کیفیت غذا و نان، مقدار مورد نیاز مراجعین، و رفتار احترام آمیز با مراجعین. ممنوعیت کار اجباری و یا شرایط دلبخواه مقابل نیازمندان.

کودکان: معمولا در زمینه تامین شیر خشک و پوشاک رایگان، لباس هایی که باید در مدارس پوشید، مراقبت های پزشکی رایگان، کتاب ها، و وسایل ورزشی و اسباب بازی.

جوانان: معمولا در تامین پول تو جیبی، استفاده رایگان از سالن های ورزشی، استخرهای شنا و غیره، دستمزد برابر برای کار برابر، افتتاح مدارس آموزش حرفه ای برای افراد بیکار.

شرایط کار در مغازه ها، معادن، کارگاه ها، قالی بافی و کارهای خانگی و غیره: در ایام بیکاری و اخراج ها انبوهی از کثیف ترین پدیده های استثمار بورژوازی خانواده های کارگری را مورد هجوم قرار میدهد. کارفرماها با قراردادهای غیر رسمی، کار کودکان و اضافه کاری، تقلب در دستمزدها، باز گشایی معادن متروکه و امثال آن بخش بزرگی از طبقه کارگر را مورد حمله قرار میدهند، روحیه همبستگی و مبارزه جویی را تضعیف میکنند، شورا های بیکاران باید بدون وقفه و با روشهای میلیتانت در دفاع از کارگران وارد عمل شود.

فعالیت نهادهای خیریه: در ایام بیکاری و بحرانهای اقتصادی نهادهای خیریه و مذهبی در محلات کارگری دست به جولان میزنند. این نهادها در مقابل یک کمک ناچیز روحیه

درماندگی، فرد گرایی و توکل به خدا را تقویت کرده و تعلقات کارگری را با تعلقات مذهبی جایگزین کرده و بخصوص کودکان را قربانی سموم مذهبی میسازند. شوراهای بیکاران باید دامنه فعالیت و تأثیر این نهادها را بخصوص علیه زنان و کودکان کنترل و خنثی کند. انواع همیاری و تعاون میان مردم و مبارزه موثر برای تحمیل مخارج این نهادها به دولت موثرترین راه است. انواع فعالیت های سیاسی و آموزشی و تفریحی میان ساکنان محل نیز در تقویت فعالیتهای شورای بیکاران ضروری و موثر است.

فعالیت های عمومی: عموماً در شکل اجتماعات و اکسیونهای اعتراضی در مقابل ادارات و دادگاه ها و پیکت های مقابله با پلیس.

فعالیت های خاص شورای بیکاران: تمامی ساختار و تمامی فعالیتهای شورا متکی به دخالت مستقیم اعضا، (همه ساکنان محل اتوماتیک عضو محسوب میشوند) و متکی به مجمع عمومی منظم اعضا صورت میگیرد. شورا باید دائماً اعضا و ساکنان محل را از چگونگی فعالیتهای مطلع سازد و در دسترس باشد.

چگونه برای تحمیل کمک های دولتی و یا علیه اخراج دست به مبارزه میزنیم؟

هر زمان که کارگری نیاز داشته باشد، همه کارگران محل باید در حمایت از او شریک شوند.

ما عریضه و شکوائیه تقدیم نمیکنیم، ما تقاضا نمی کنیم، ما حق خود را مطالبه می کنیم، امر ما پافشاری بر حق ما است، ما اعتراض میکنیم و برای احقاق حق خود مبارزه میکنیم. به همین دلیل باید بیشترین نیرو را با خود به همراه داشته باشیم، نه در حرف، بلکه در محل، عملاً و آماده برای یقه دریدن.

یک سناریو معمول:

فرض کنیم ما می خواهیم در حمایت از یک کارگر در مقابل تصمیم لغو بیمه بیکاری دست به اقدام بزنیم.

در اولین قدم، تعدادی از طرف شورا کارگر مربوطه را تا محل اداره کار همراهی میکنند تا حمایت شورا را از این کارگر نشان دهد.

در قدم دوم، با بیشترین تعداد ممکن، شورا اکسیونی را در محل اداره مربوطه سازمان میدهد.

در قدم های بعد اکسیونهای ما علیه اداره مربوطه ادامه یافته و در هر قدم عملاً فعالیت

عادی اداره مربوطه مختل خواهد شد. ما باید ثابت کنیم که هیچ مقدار ترور مبارزه ما را متوقف نخواهد کرد. در عین حال، ما باید زمانی که ترور اعمال می شود، مبارزه و مطالبات خود را متوجه مقامات بالاتر سازیم.

در مبارزه با بیرون کردن مستاجران، تمام محله باید در همان قدم اول بسیج شوند. خانه مربوطه به محاصره در آید و مقاومت کامل صورت بگیرد. در مورد مقابله با قطع برق و آب و یا سهل انگاری شهرداری از تخلیه زباله ها نیز همه اعضای محل باید در محل اکسیون شرکت کرده و کلیه امورات و رفت و آمد دولتی در محل را مختل نمود. در تمام موارد، هر چه مبارزه طولانی تر شود شورا باید در اقدامات خود ستیزه جو، چابک تر و بر خواستهای خود مصرتر باشد، تا مقامات را متقاعد کنیم که منظور ما و مبارزه ما جدی است.

دلالتان، پروکاتورها، شارلاتانهای سازش و دلسردی، ماجراجویان و فرصت طلبها را باید مداوما نزد توده کارگر افشا نمود.

شایعه و اظهارات بی پایه به نقل از مسئولین را باید بیرحمانه افشا و رسوا نمود. شورا باید با اعلامیه های رسمی و مصوبات و از زبان سخنگویان خود اظهار وجود کند.

ساختار کمیته بیکاران

هدف: کمیته بیکار گروهی متشکل از ۳ تا ۱۵ کارگر است که توسط بدنه ای از کارگران در محیط های کارگری انتخاب میشوند. هدف از این کمیته ها سازماندهی و رهبری و نمایندگی کارگران در مبارزه با عواقب بیکاری و پی گیری مطالبات کارگران در مقابل کارفرما و ادارات دولتی است.

محل فعالیت: این کمیته ها هر جا که تعداد قابل توجهی از کارگران از عواقب بیکاری رنج می برند و یا در معرض بیکاری قرار دارند از جمله در محله های طبقه کارگر، مجتمع مخصوص بازنشستگان، نوانخانه ها، پاتوق های کارگری، کارخانه ها، معادن و یا

اتحادیه های کارگری و در جوار بنگاه های دولتی حمایت از زنان سرپرست خانواده میتواند تشکیل یابد.

چگونگی تشکیل: تمام کارگران محل به جلسه ای در یک خانه، سالن، حیاط خلوت، یا مکان مناسب دیگری که در دسترس است فراخوانده می شوند. آنها در مورد مشکلات خود بحث می کنند و بر اساس این امر خواسته های فوری خود را ترسیم می کنند، آنها میتوانند مطالبات هفت گانه شوراهای بیکاران را مبنا قرار دهند. آن ها سپس در مورد گام های فوری که باید برداشته شود تصمیم می گیرند. پس از آن کمیته بیکان برای نمایندگی جمع و سازماندهی فعالیتها از میان داوطلبین انتخاب میشود.

هر یک از کارگران مستقل از هر گونه تبعیض میتوانند عضویت کمیته انتخاب شود.

چگونه یک کمیته بیکاری تشکیل دهیم؟

هر کارگری می تواند ابتکار عمل در ایجاد کمیته بیکاران را به عهده بگیرد. این کار را می توان با صحبت شخصی یا صدور یک فراخوان در محیط فعالیتی مد نظر انجام داد. در اولین چنین جلسه ای یک کارگر می تواند دلیل فراخوانی جلسه را توضیح دهد. -این کار باید در یک بیانیه کوتاه و ساده انجام شود که شرایط موجود در محل داده شده را توصیف می کند. پس از آن دیگر حاضرین به تکمیل و بحث و اظهار نظر میپردازند.

بر اساس مسائل مطرح شده، می توان به تعیین خواسته های فوری پرداخت که مبنای برنامه عمل کمیته مربوطه قرار میگیرد.

پس از تصویب این برنامه، این جلسه می تواند از میان حاضران کمیته اصلی برای هدایت کلی امور انتخاب نماید. اندازه کمیته را می توان توسط حاضران تعیین کرد و به نیروهای موجود بستگی خواهد داشت.

گروه های کاری

از کارگرانی که علاقه مند به ساختن جنبش بیکاران هستند، خواسته میشود خود را در یک گروه کاری سازماندهی کنند. از جمله گروه های کاری میتوان از موارد زیر نام برد:

کمیته امداد: در نظر گرفتن مواردی که کارگران نیاز به کمک های نقدی فوری از

نهادهای دولتی دارند.

کمیته مسکن: رسیدگی به مشکلات مربوط به مستاجرین، و مسائل برق و آب و سوخت ساکنان و همچنین تهیه مسکن برای افراد بیخانمان.
کمیته سازمان و آموزش: برای امور مربوط به عضو گیریهای جدید، و هماهنگی میان گروه ها و پاسخ گویی به مراجعین.

کمیته مالی: جمع آوری حق عضویت و کمک های مالی و تنظیم دفاتر و رسیدگی به دخل و خرج کمیته.

اعضای رسمی و جمع هواداران

جنبش بیکاران هیچ محدودیتی برای عضویت خود قائل نیست. - همه کارگرانی که از بیکاری رنج می برند و می خواهند به ادامه مبارزه برای نیازها و منافع مشترک کارگران سهیم شوند، در این جنبش حق آب و گل دارند. هر کارگری، صرف نظر از سایر وابستگی های سیاسی یا سازمانی که با خواسته ها و برنامه کمیته یا شورای بیکاران موافق باشد، عضو رسمی شورا محسوب میشود.

عضویت منوط به پرداخت هیچ هزینه ای نیست.

شوراها و کمیته های بیکار به طور یکسان از اعضای رسمی و غیر رسمی حمایت به عمل میاورد. همچنین کسانی که عضو نبوده، در جلسات شرکت نمی کنند و هیچ توافق دیگری با برنامه یا مطالبات جنبش بیکاران را نشان نمیدهند، حق دارند و باید کامل ترین کمک ها و حمایت کمیته ها یا شوراها بیکار را دریافت کنند.

شورای بیکاران

شورای بیکاران یک چتر فراگیر برای متحد ساختن و هماهنگی کمیته های بیکاران و سایر تشکلهای کارگری در یک منطقه معین است و مبارزه کارگران را در مناطق خود هماهنگ می کند. جنبش را در راستای برنامه و اهداف عمومی هدایت می کند. این نهاد به کمیته های وابسته کمک می کند و در تشکیل کمیته های جدید در محله ها، نهادها و سازمان های حوزه قضایی خود ابتکار عمل بخرج میدهد.
جلسات اعضا شورا بالاترین ارگان تصمیم گیری محسوب میشود. در فاصله بین جلسات

شورا یک جمع اجرایی منتخب متشکل از 5 تا 11 عضو همراه با- کمیته های فرعی مختلف، مسئولیت امور را عهده دار میشوند.

نیروی دفاع از خود کمیته بیکاران

همه کمیته ها و شوراهای باید متعهد شوند که تا حد امکان تعداد هر چه بیشتری از کارگران را در «نیروی دفاع کارگران» سازماندهی کنند. این باید به شیوه ای سازمان یافته برای دفاع از ستاد، جلسات، تظاهرات، و هیئت ها در برابر حملات خشونت آمیز توسط اوباشان، عوامل سرمایه داران و مرتجعین و نیروهای پلیس دفاع کنند. این نیرو باید آموزش دیده، آماده و مجهز برای اقدام موثر در تمام شرایط باشد و همچنین قابلیت بسیج توده کارگر محل فعالیت خود برخوردار باشد. ضروری نیست که کسانی که تشکیل دهنده نیروی دفاع هستند دارای هیکل قدرتمندی باشند، هر چند که این مطلوب است. آنچه بیش از هر چیز سازمان یافتگی و آمادگی آنها در رویارویی با شرایط گوناگون تعیین کننده میباشد.

سختگیری شدید در برابر تخلفات

کمیته باید کنترل لازم را اعمال نماید که مقررات و اهداف تشکل در تمام وجوه رعایت میشوند و هر گونه تخطی و سوء استفاده شخصی رسماً و علناً طرد و اصلاح میگردد.